

РЕШЕНИЕ

№ 6020

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6957** по описа за **2021** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на РД“АА“ [населено място] срещу Решение от 24.02.2021 година, постановено по н.а.х.д.№16746/2020 година по описа на СРС,122 състав отменящо Наказателно постановление № 42-0002203/27.10.2020 година на Директор РД“ АА“, с което последният наложил на И. Д. С. административно наказание за нарушение на чл.7б от Закона за автомобилните превози.

В касационната жалба се навеждат доводи за не правилност на обжалваното съдебно решение. Посочва се, че от доказателствата по делото е безспорно установено извършване на нарушението и се моли решението да бъде отменено и потвърдено Наказателното постановление.

В съдебно заседание, касаторът-РД“АА“ редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация-, С. О. редовно и своевременно призован, не

изпраща представител. От процесуалния представител на същия е постъпила писмена защита.

Представителят на СГП-прокурор Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

На първо място, Наказателното постановление е издадено от Директор РД“АА“, а не от лице от ИА“АА, която да бъде страна в процеса, като в хода на съдебното производство пред СРС е призована не РД“АА“- С., а ИА“АА“- [населено място] и тази страна е взела участие в производството, като РД“АА“ изобщо не е конституирана като надлежен ответник по жалбата. РД“АА“ не е била призована като страна в процеса, като по този начин съществено са и ограничени процесуалните права и на практика същата е лишена от възможността да участва в производството-касационно основание по смисъла на чл.348,ал.3, т.1 от НПК и водещо до отмяна на решението именно поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като съгласно чл.61 от ЗАНН в редакцията, действаща към момента на издаване на Наказателното постановление и на постановяване на съдебното решение при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискарите обезщетение, включително и тези по чл. 55, ал. 2, и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление или електронния фиш, както и допуснатите от съда свидетели.

На второ място, в диспозитива на Решението си СРС е отменил Наказателно постановление, издадено на И. Д. С., който обаче не е санкциониран, а е актосъставител и на практика СРС е отменил Наказателно постановление на субект, който не е санкциониран.

Наред с това, в решението липсват и мотиви и в него няма обсъден нито един довод на жалбоподателя, посочен в жалбата, няма обсъждане на доводите и възраженията на страните, дали наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Изложените няколко изречения, само с посочване на правни разпоредби от нормативни актове и цитирането им не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Твърде беглите мотиви, приравнени на липса на такива, необсъждане на доказателствата по делото, неотговаряне на доводите на жалбоподателя и на ответника, прави решението постановено при липса на мотиви.

Няма обсъждане на доказателствата за компетентността на лицата, участващи в административно-наказателното производство. На първо място липсват доказателства за това, че органът и лицето съставило АУАН е имало правомощие да съставя АУАН. Наред с това, няма доказателства, че юридическото лице е имало качеството на лицензиран превозвач, тъй като по силата на чл. 7б. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г. (*)) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г., изм. - ДВ, бр. 60 от 2020 г., в сила от 07.07.2020 г.) Лицензираните превозвачи, лицата по чл. 24е и

лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с моторни превозни средства от категории М2, М3, N2, N3 и с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на моторно превозно средство за обществен превоз на товари по шосе. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години, тъй като за да се ангажира административно наказателната отговорност на ответника по касация, то той следва да притежава специалното качество- лицензиран превозвач по аргумент от нормата на чл.7б,ал.1 от Закона за автомобилните превози, няма доказателства, че лицето, за което се твърди, че е осъществил превоза не е имало карта за квалификация на водача, няма доказателства за извършената Справка в системата на ИА“АА“, от която да се установи липсата на този факт Липсата на тези доказателства прави решението на СРС постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и предпоставя отмяната му и връщане за ново разглеждане от друг съдебен състав, който следва да призове надлежната страна – РД“АА“, да събере доказателства, че нарушителят е имал качеството на лицензиран превозвач/ в това число да изиска и да се приложи по делото Лиценз за извършване на посочените в чл.7б от Закона за автомобилните превози дейности, информация, че лицето, което е извършило превоз имало ли е или не карта за квалификация на водача, да се изложи конкретна и ясна фактическа обстановка и мотиви, като се отговори на всеки един довод на страните и едва тогава да се постановява съдебен акт.

При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 24.02.2021 година, постановено по н.а.х.д.№16746/2020 година по описа на СРС,122 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.

